

Tématem této práce je zkoumání řádu z pohledu Erica Voegelina. (Politickému) řádu zde není rozuměno jako umělému konstruktu lidí, ale jako inteligibilní struktuře celku, se kterou se člověk musí vlastním úsilím uvést v soulad. Katastrofální zkušeností minulého století dovedly Voegelina k pokusům o rekonstituování vědy o řádu - politické epistemé. Za tímto účelem se věnoval detailnímu zkoumání dějin, v nichž a v jejichž procesu se snažil nalézt struktury o řádu, a především zkušenost řádu v duši jednotlivce. Proto je možno o politickém řádu adekvátně přemýšlet až po studiu filosofické antropologie, která napomůže objasnit konstanty lidské přirozenosti, které se objevují na pozadí nepřekročitelného napětí mezi božským a lidským pólem.

První část samotné studie zkoumá právě tento vztah lidského a transcendentního pólu a objasňuje základní Voegelinův koncept metaxy (mezi), tedy vposledku lidské participace na transcendentním pólu. V následující části se věnuji teoretickým i praktickým důsledkům pro politický řád, který má za cíl zajistit existenci jednotlivce, společnosti, ale i dobrý život. To znamená připustit opodstatněnost pragmatického (existenciálního) řádu i existenci řádu transcendentního. Třetí část studie pak zkoumá důsledky odmítnutí či zatemnění diferenciac, která je vědomím o transcendentním základu i o lidské participaci na něm. Tato část uvádí originální Voegelinovu analýzu historických kořenů těchto moderních „vykolejení“ (gnosticismu) i jejich empirickou podobu.

V práci - a především v třetí části - byl analyzován a diskutován Voegelinův pohled na modernitu a ideologie.